

Отже, сучасні розробки інформаційних систем менеджменту просуваються вперед досить успішно, використовуючи останні досягнення в галузі технологій інформаційних систем та комунікацій. Завдяки цьому інформаційні системи менеджменту стали задовольняти зростаючі вимоги менеджерів до забезпечення інформацією [2, с 39]. Таким чином, доцільно зауважити, що технологія Intranet забезпечує високий рівень безпеки даних, пришвидшує процеси обміну, пошуку та редагування інформації на підприємстві. Це сприяє підвищенню продуктивності праці робітників, адже всі документи знаходяться буквально у миттєвому доступі для кожного співробітника. Але дана технологія підходить більше для середніх та великих підприємств, бо для організації даного виду локальної мережі потрібні досить значні затрати на обладнання.

Список використаних джерел

1. Гава Ю. Роль сучасних технологій в економіці / Ю.Гава // Економіст. – 2006. – №6. – С.61–63.
2. Ступницький О. Інформаційні технології та корпоративне управління у XXI ст. // Економіка України. – 2005. – № 2. – С. 38–46.
3. Гордієнко І. В. Інформаційні системи і технології в менеджменті [Текст] : навч.метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / І. В. Гордієнко. — 2-ге вид., перероб. і доп. — К. :КНЕУ, 2003. — 259 с.

Фень Катерина Сергіївна,

аспірант Подільського державного аграрно-технічного університету
Науковий керівник: д. е. н., професор Чикуркова А.Д.

ОЦІНКА РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Промисловість була і залишається найважливішою складовою господарського комплексу України, структура та динаміка розвитку якої практично визначають стан економіки країни.

Протягом довготривалого періоду промисловість України формувалась як важлива невід'ємна частина єдиної комплексної системи промисловості СРСР, а її економічна діяльність цілеспрямовувалась на максимізацію результативності всієї системи. У промисловості превалювали галузі важкої промисловості, з високим рівнем мілітаризації і відсталістю розвитку галузей, що виробляють споживчі товари. Підприємства значною мірою мали характер виробництва, що отримує і постачає комплектувальні деталі, вузли та напівфабрикати з інших віддалених регіонів країни за галузевими зв'язками.

З набуттям Україною статусу незалежної держави виникла потреба в побудові національної системи економіки, і в першу чергу – системи промисловості ринкового типу. Успішне здійснення ринкових перетворень можливе лише за умов формування й реалізації національної промислової політики, в основі якої є інтереси власного виробництва. Але в Україні ринкові перетворення не мали чіткої концепції державної промислової політики. Результатом цього стали занепад власного виробництва та розвиток таких негативних процесів, як нецивілізовані форми нагромадження капіталу, суперечності у практиці приватизації, зростання тінізації економіки, корупції, позабанківського грошового обігу тощо[1, с.7]

Продовольча проблема і її вирішення – одна з головних в соціально-економічній

політиці України. Основна мета харчової промисловості – задовольнити потреби населення повноцінними високоякісними продуктами харчування, крім цього, саме харчова промисловість спроможна активно впливати на поглиблення світового та регіонального міждержавного та міжрегіонального поділу праці. І, як стверджує академік І.Р. Юхновський, харчова промисловість України здатна забезпечити продуктами харчування внутрішній ринок і позитивне сальдо зовнішньої торгівлі продовольчими товарами [3, с.5]. Вона займає особливе місце у розвитку продуктивних сил кожної країни. Як зазначав академік П.П. Борщевський, це зумовлено не тільки важливістю продуктів харчування, а й тим, що харчова промисловість в процесі виробництва специфічно поєднує природні, кліматичні, економічні, геополітичні, географічні, соціальні та екологічні умови кожної країни [4, с.8].

Головною продуктивною силою суспільства є людина, її життя і здоров'я. Всі потреби людини в узагальненому вигляді дослідники поділили на 13 груп, серед яких на першому місці стоять продукти, питна вода та безалкогольні напої, що споживаються вдома, і на другому місці – ті ж самі категорії, але які споживаються в підприємствах громадського харчування. Навіть житло вони розташували тільки на третьому місці [5, с.75]. Тому, продукти харчування – це основа добробуту населення і ефективного розвитку всіх продуктивних сил, а отже, і економіки України в цілому. Зростання промислового виробництва, розширення світового територіального розподілу праці у сфері виробництва продовольства, викликає суттєві кількісні та якісні зміни у харчовій промисловості, виробництві та споживанні продуктів харчування, у зміні структури харчування і звільненні її від впливу природно-кліматичних та географічних особливостей.

Розвиток харчової промисловості має важливе соціально-економічне значення для Чернівецької області і є одним із найбільш вагомих видів економічної діяльності в регіоні. Виробництво харчових продуктів, напоїв є не тільки завершальною ланкою виробництва харчових продуктів, а й інтегратором ефективного функціонування всього продовольчого комплексу. Від рівня її розвитку, стабільності функціонування залежить стан економіки в області, розвиток внутрішнього і зовнішнього ринків, рівень життя населення.

Харчова промисловість в області - це більше 80 підприємств, на яких виробляється понад 100 різноманітних видів продукції. Цим підприємствам належить майже чверть загальнообласного обсягу реалізованої промислової продукції, на них зосереджена п'ята частина чисельності працюючих у промисловості [2].

Номенклатура продукції на підприємствах цього виду діяльності області перевищує 100 найменувань. Буковина має виробників майже за всіма видами діяльності, що входять до виробництва харчових продуктів, напоїв. Провідними видами є виробництво м'яса та м'ясних продуктів, хліба та хлібобулочних виробів, напоїв, перероблення та консервування овочів та фруктів [2].

Серед найбільш потужних підприємств виробників харчових продуктів та напоїв – ПП “Колос”, ДП ВАТ “Новоселицький птахокомбінат” - “М'ясо Буковини”, ПАТ “Чернівецький хлібокомбінат”, ПАТ “Чернівецький олійножировий комбінат”, ПАТ “Буковинапродукт”, ТОВ “Галс-2000”, ТОВ «Аполло», ТОВ «Галс ЛТД», ПП «Антарес 7», ДП Неполоківський комбінат хлібопродуктів та інші [2].

Харчова промисловість є основною переробною ланкою агропромислового комплексу. Вона тісно пов'язана з сільським господарством виробничими зв'язками. Стабільне та ефективне функціонування підприємств з виробництва харчових продуктів та напоїв безпосередньо залежить від своєчасного та регулярного завантаження їх

виробничих потужностей, що в свою чергу залежить від обсягів вироблення сільськогосподарської продукції [2].

Список використаних джерел

1. Стратегічні пріоритети та сучасні завдання розвитку реального сектору економіки України. / Редкол.: Б.М. Данилишин (відп.ред.) та ін.; РВПС України НАН України. – Черкаси: Брама – Україна, 2007. – 544 с.
2. Економічна доповідь про стан харчової промисловості Чернівецької області у 2013 році. Головне управління статистики у Чернівецькій області, 2014.
3. Харчова промисловість України: стан та перспективи / за редакцією академіка Юхновського І.Р. – К.:ФАДА, ЛТД, 2001р.– 339с.
4. Борщевський П.П. Підвищення ефективності розвитку і розміщення харчової промисловості. К.: Наукова думка. 1994. –158с.
5. Власов В.І. Тенденції та проблеми глобальних процесів у світовій продовольчій сфері. Економіка України, № 3, березень 2006р. С.75.

Филипп К.А.,

магістрант УО «Белорусская государственная сельскохозяйственная академия» г. Горки, Республика Беларусь

Научный руководитель: к.э.н., доцент Недюхина О.М.

ЗАРУБЕЖНЫЕ ИНВЕСТИЦИИ В ОСНОВНОЙ КАПИТАЛ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Введение. Одной из важнейших задач, стоящих в настоящее время перед нашей страной, является осуществление инвестиционной деятельности, направленной на создание новых и модифицированных, высокотехнологичных наукоёмких производств с высокой долей добавленной стоимости.

Цель работы. Рассмотреть зарубежные инвестиции в основной капитал в Республике Беларусь.

Материалы и методика исследований. Как известно, именно инвестиции способны новые знания и изобретения сделать наукоёмким востребованным продуктом. В настоящее время большинство белорусских предприятий нуждается в модернизации производства. Уровень физического старения нашей промышленности составляет порядка 80% при мировом показателе конкурентоспособности экономики с точки зрения технологичности 60%. [1].

На данный момент в Республике Беларусь делается всёвозможное для активизации инвестиционной деятельности и улучшения инвестиционного климата. В Республике Беларусь функционирует целый ряд структур, основной целью деятельности которых является привлечение иностранных инвестиций, таких как Комитет по инвестициям при Министерстве экономики, Кредитно-инвестиционное управление Министерства иностранных дел, Белорусское агентство содействия иностранным инвестициям, Управление инвестиций Министерства предпринимательства и инвестиций и др. Вместе с тем, имеется развитое инвестиционное законодательство, направленное на стимулирование инвестиционной деятельности, её государственную поддержку, а также защиту прав инвесторов на территории республики. Что касается современной оценки привлечения иностранных инвестиций в Республику Беларусь, то в настоящее время